

2 Δεκεμβρίου, 1993

[ΠΙΚΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ,
ΑΡΤΕΜΗΣ, Διστές]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εφεσείοντες,

v.

ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εφεσιβλήτων.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1787).

5 *Έφεση — Δικονομία — Θεσμοί Πολιτικής Δικονομίας Δ. 35 θ.4 — Καθορίζει το θεσμικό πλαίσιο της άσκησης έφεσης και το πλαίσιο ακρόασής της, τόσο στις πολιτικές όσο και στις αναθεωρητικές εφέσεις — Οι πρόνοιες της Δ.35 εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, και σε εφέσεις που ασκούνται βάσει του Άρθρου 11(2) του Ν. 33/64 — Ποιές οι επιπτώσεις μη συμμόρφωσης προς την Δ.35 θ.4 των πιο πάνω θεσμών.*

10 *Ο Έφορος Εγγραφής Πολιτικών Κομμάτων απέρριψε το αίτημα του Κόμματος των Φιλελευθέρων για εγγραφή βάσει του περί Πολιτικών Κομμάτων (Κτήση, Κατοχή και Διάθεση Ακίνητης και Κινητής Ιδιοκτησίας) Νόμου του 1989 (Ν.199/89).*

Οι αιτητές προσέφυγαν στο Δικαστήριο βάσει του άρθρου 146.1 του Συντάγματος για ακύρωση της απόφασης.

15 *Το πρωτόδικο Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 146.4(β) του Συντάγματος για εσφαλμένη ερμηνεία του νόμου που οδήγησε σε πεπλανημένη απόφαση.*

20 *Με την έφεση προσβλήθηκε η πρωτόδικη απόφαση για τον λόγο ότι: "Η εφεσιβαλλόμενη απόφαση είναι εσφαλμένη, γιατί ο πρωτόδικος δικαστής λανθασμένα κατάληξε στη θέση: "Σύμφωνα με όσα προεκτέθηκαν η προσφυγή γίνεται δεκτή για εσφαλμένη ερμηνεία του νόμου που οδήγησε σε πεπλανημένη απόφαση. Γι' αυτό και ακυρώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 146.4(β) του Συντάγματος".*

25 *Οι εφεσιβλήτοι εισηγήθηκαν ότι ο λόγος της έφεσης είναι άκυρος λόγω του ότι η διατύπωσή του δεν έγινε μέσα στο δικονομικό πλαίσιο που διέπει τη στοιχειοθέτηση λόγου έφεσης όπως καθορί-*

ζεται στη Δ.35 θ.4.

Οι εφεσεύοντες υποστήριξαν ότι η έφεση δεν είναι εξ υπαρχής άκυρη ή εν πάση περιπτώσει μπορεί να τροποποιηθεί και ότι δικαιολογείται μεγαλύτερη ελαστικότητα στην εφαρμογή της Δ.35 θ.4 στο πεδίο της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας.

5

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

‘Όπως έχει νομολογιακά καθιερωθεί λόγος έφεσης ο οποίος δεν συνάδει με τις πρόνοιες της Δ.35 θ.4, είναι άκυρος και στην περίπτωση που είναι ο μόνος λόγος η έφεση είναι άγονη και δεν ενεργοποιεί τη δευτεροβάθμια δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η Δ.35 θ.4 εφαρμόζεται με την ίδια αυστηρότητα και στον τομέα των αναθεωρητικών εφέσεων. Ούτε είναι δυνατόν έφεση εξ υπαρχής άκυρη να αναβιώσει ή να τροποποιηθεί.

10

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα υπέρ των εφεσιβλήτων.

15

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Τύμβιος κ.α. ν. Λιβέρα (1991) 1 Α.Α.Δ. 615.

"ΑΛΗΘΕΙΑ" Εκδοτική Εταιρεία Λτδ κ.α. ν. Κύρη (1992) 1 Α.Α.Δ. 130.

20

Έλληνας κ.α. ν. Χριστοδούλου. Πολιτική έφεση 8379. Απόφαση ημερ. 29/6/1993.

Πανεπιστήμιο Κύπρου ν. Κωνσταντίνου κ.α. Α.Ε. 1645. Απόφαση ημερ. 17/12/1992.

Κυπριανού ν. Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 510.

25

G.A.P. Estates Limited ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 449.

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Νικήτας, Δ.) που δόθηκε στις 14 Μαΐου, 1993 (Προσφυγή αρ. 952/91) με την οποία έγινε δεκτή η προσφυγή των εφεσιβλήτων εναντίον απόφασης των εφεσιδόντων με την οποία αρνήθηκαν την εγγραφή του κόμματος των Φιλελευθέρων βάσει του περί Πολιτικών Κομμάτων (Κτήση, Κατοχή και Διάθεση Ακίνητης και Κινητής Ιδιοκτησίας) Νόμου του 1989 (Ν. 199/89).

30

35

Α. Παπασάββας, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, για τους εφεσείοντες.

Α. Λαδάς, για τους εφεσίβλητους.

- 5 ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Η απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από το Δικαστή Γ. Μ. Πική.

ΠΙΚΗΣ, Δ. : Το αίτημα του κόμματος των Φιλελευθέρων για εγγραφή βάσει του περί Πολιτικών Κομμάτων (Κτήση, Κατοχή και Διάθεση Ακίνητης και Κινητής Ιδιο-
 10 κτησίας) Νόμου του 1989 (Ν 199/89), απορρίφθηκε από τον Έφορο Εγγραφής Πολιτικών Κομμάτων. Οι αιτητές (το Κόμμα των Φιλελευθέρων και ο Πρόεδρος του Ν. Ρολάνδης), προσέφυγαν στο Δικαστήριο βάσει του Άρθρου 146.1 και αξίωσαν την ακύρωση της απόφασης. Το Ανώ-
 15 τατο Δικαστήριο κατάληξε ότι: "Σύμφωνα με όσα προεκτέθηκαν η προσφυγή γίνεται δεκτή για εσφαλμένη ερμηνεία του νόμου που οδήγησε σε πεπλανημένη απόφαση. Γιαυτό την ακυρώνω σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρ. 146.4(β) του συντάγματος. Δεν επιδικάζονται έξοδα.". Το
 20 αρμόδιο όργανο της Δημοκρατίας εφεσίβαλε μέσω του Γενικού Εισαγγελέα την απόφαση. Με την έφεση προσβάλλεται η πρωτόδικη απόφαση για ένα λόγο, τον ακόλουθο: "Η εφεσιβαλλόμενη απόφαση είναι εσφαλμένη, γιατί ο πρωτόδικος δικαστής λανθασμένα κατάληξε στη θέση: "Σύμφω-
 25 να με όσα προεκτέθηκαν η προσφυγή γίνεται δεκτή για εσφαλμένη ερμηνεία του νόμου που οδήγησε σε πεπλανημένη απόφαση. Γιαυτό την ακυρώνω σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 146.4(β) του συντάγματος".

Οι εφεσίβλητοι υπέβαλαν ότι ο προβληθείς λόγος έφε-
 30 σης είναι άκυρος, γεγονός που θέτει την έφεση εκ ποδών. Η ακυρότητα προκύπτει από τη διατύπωσή της έξω από το δικονομικό πλαίσιο που διέπει τη στοιχειοθέτηση λόγου έφεσης. Η Δ.35 θ.4 ορίζει ότι λόγος έφεσης συντίθεται από τον καθορισμό (α) της βάσης (grounds) της έφε-
 35 σης, δηλαδή τον προσδιορισμό του μέρους της έφεσης που είναι εσφαλμένο και (β) των λόγων (reasons) επακριβώς

(fully) που το καθιστούν εσφαλμένο.

Ο δικηγόρος των εφεσιβλήτων επεσήμανε ότι ο "λόγος" για τον οποίο εφεσιβάλλεται η πρωτόδικη απόφαση είναι ατελής· προσδιορίζει το ένα σκέλος της έφεσης, μόνο τη βάση της και όχι τους λόγους που στοιχειοθετούν το σφάλμα. Και υπέβαλε ότι το σφάλμα είναι μοιραίο για το κύρος της έφεσης, όπως προκύπτει από τη νομολογία, ερμηνευτική των διατάξεων της Δ.35 θ.4 και του πλαισίου εφαρμογής τους. Αναφέρθηκε στις αποφάσεις *Τύμβιος κ.ά. ν. Λιβέρα* (1991) 1 Α.Α.Δ. 615, και "*ΑΛΗΘΕΙΑ*" Εκδοτική Εταιρεία Λτδ. κ.α. ν. *Κύρρη* (1992) 1 Α.Α.Δ. 130.

Η νομολογία υποστηρίζει ότι λόγος έφεσης ο οποίος απάδει ουσιωδώς από τις πρόνοιες της Δ.35 θ.4, είναι άκυρος και εφόσον είναι ο μόνος η έφεση είναι άγονη και κατ' επέκταση δεν ενεργοποιεί τη δευτεροβάθμια δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Ο δικηγόρος των εφεσιόντων αναγνώρισε ότι η νομολογία υποστηρίζει την αυστηρή ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων της Δ.35 θ.4. Εισηγήθηκε όμως ότι στην προκείμενη περίπτωση η έφεση, όπως έχει διατυπωθεί, δεν είναι εξυπαρχής άκυρη ή, εν πάση περιπτώσει, παρέχεται πεδίο για την τροποποίησή της [βλ. *Έλληνας κ.α. ν. Χριστοδούλου* (Πολιτική Έφεση 8379, απόφαση εκδόθηκε στις 29/6/93)]. Επίσης εισηγήθηκε ότι στο πεδίο της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας δικαιολογείται, λόγω της φύσης της δικαιοδοσίας, μεγαλύτερη ελαστικότητα στην εφαρμογή της Δ.35 θ.4. Η νομολογία δεν υποστηρίζει τέτοια διάκριση. Με το Διαδικαστικό Κανονισμό του 1964 (19/11/64, Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας Αρ. 368), εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, οι πρόνοιες της Δ.35 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας και σε εφέσεις που ασκούνται βάσει του Άρθρου 11(2) του Ν 33/64. Η απόφαση στην *Πανεπιστήμιο Κύπρου ν. Κωνσταντίνου κ.ά.* (Α.Ε. 1645, απόφαση δόθηκε στις 17/12/92), υποστηρίζει ότι και στον τομέα των αναθεωρητικών εφέσεων η Δ.35 θ.4 εφαρμόζεται με την ίδια αυστηρότητα. Στην *Κυπριανού ν. Δημοκρατίας* (1993) 3 Α.Α.Δ. 510, σημειώνεται ότι τόσο στο πεδίο των πολιτικών, όσο και εκείνο των αναθεωρητικών εφέσεων

- "η άσκηση έφεσης και το πλαίσιο ακρόασής της, διέπονται από το ίδιο θεσμικό πλαίσιο, τη Δ.35 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας. ...". Ούτε παρέχεται η δυνατότητα αναβίωσης θνησιγενούς έφεσης ή τροποποίησής της (βλ. 5 *G.A.P. Estates Limited ν. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 449). Ούτε συντρέχει οποιοσδήποτε λόγος αρχής για ελαστικότερη εφαρμογή της Δ.35 θ.4 στον τομέα των αναθεωρητικών εφέσεων. Και σ' εκείνο το πεδίο, όπως και σε 10 κάθε άλλη έφεση, συντρέχουν οι ίδιοι λόγοι για τον προσδιορισμό του επίδικου θέματος της έφεσης.

Στην προκείμενη περίπτωση δεν υπάρχει καμιά δυνατότητα διάσωσης της έφεσης. Η έφεση δεν αποκαλύπτει ούτε προσδιορίζει τους λόγους για τους οποίους η εκκαλούμενη απόφαση είναι λανθασμένη.

- 15 Επομένως η έφεση είναι άκυρη και ως εκ τούτου πρέπει να απορριφθεί ή, ακριβέστερα, να διαγραφεί υπό το φως της διαπίστωσης ότι είναι εξυπαρχής άκυρη.

Δικαστήριο στον κ. Λαδά : Ζητάτε τα έξοδά σας;

κ. Λαδάς : Δεν έχω οδηγίες να μη τα ζητήσω.

- 20 Δικαστήριο : Επιδικάζονται έξοδα υπέρ των εφεσιβλήτων.

*Η έφεση απορρίπτεται
ως εξυπαρχής άκυρη.*